

Peffningsförsändelser
 till alla platser i Skandinavien försändas och avlämnas vid banker, anstaltspostkontor eller andra ställen som tillåter sådana sändningar.
 Lägsta försändelsavgift 50c. För beslag över \$100.00 speciellt låga avgifter. Angästskiljetter till alla platser utställas. Förfrågningar besvaras omedelbart.
Dahl Steamship Agency
 Tel. 29 611.
 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN IS THE LARGEST AND HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

ARG. (YEAR) 37.

(Lösnummer 10 cts.)

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN, WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 10 OKTOBER 1929

(Lösnummer 10 cts.) Nr. 41

Framstående tysk statsman död

Gustav Stresemann avlider hastigt vid 51 års ålder.

Dr. Gustav Stresemann, en av Tysklands och Europas ledande statsmän, har nyligen avgått med döden, efter ett långvarigt lidande. Han var vid sin död endast 51 år gammal.
 Med hans död har Europa förlorat en av de största i strävan för internationell avrustning och världsfred. Han var även mycket verksam vid återuppbyggnaden av det nya Tyskland samt vid stridigheterna om Rhenlandet. Hans död väckte mycket stort uppståndelse runt om i världen och president Hindenburg telegraferade genast vid underrättelsen om hans död till fru Stresemann framhållande, att dr. S. ändå till sitt sista andetag gjorde sin plikt mot det tyska folket och sitt fädernesland.

Svartsjukedrama i Wadena.

Norsk farmarevinnas mördad av en farmarbejare.

I förra veckan blev Mrs Lena Faust, ägarinna av en större farm vid Wadena i hjälskjuten av en arbetare på farmen, Emil Plasky i ett anfall av svartsjuka.
 Mrs. Faust hade några dagar tidigare anställt en annan man Albert Halvorsen för att sköta gårdens traktor. Plasky vilde emellertid ha detta arbete för egen räkning, varför han erbjöd Halvorsen \$50, om han ville lämna tjänsten. H. nekade emellertid och i sitt raseri gick Plasky och hällde oljan ur maskinen, så att den inte kunde användas. Mrs Faust överraskade honom med detta varesför han blev ögonblikligen dövblind. När han sedan följande dag kom för att hämta sina kläder och den inlåsta avslutningen uppstod ett gräl, vilket slutade med att Plasky sköt ihjäl Mrs Faust med fyra revolverkott varpå han sköt sig själv och dog efter en timme av förblodning.
 Ett ögonvittne fanns till tragedien, nämligen en femtonårig gosse, vilken hade skjutat Plasky till farmen och darrande av fröskräckelse åkåddad den hemska gåringen.
 Plaskys broder vittnade även, att Plasky dagen före och själva morddagen inte alls hade varit sig själv.

Sex fingrar är allmänt i ett distrikt i Spanien.

Fem fingrar anses onormalt.

Det finns en plats på jordklotet, där befolkningen är utrustad med sex fingrar på var hand, en del t.o.m. sju. Endast ett fåtal ha fem. Denna plats är en liten by i Cervera de Buitrago, ett avlägset distrikt i Madrid provin- sen.
 Medborgarna där ha blivit så vanda vid dessa extra fingrar, att de betrakta en hand med fem fingrar såsom något onormalt.

Pool - notiser.

Till dato ha ungefär 90 procent av pool-spanmälen i Saskatchewan lämnats till Saskatchewan Pool Elevators Limited, och på grund av detta faktum och den snabba leveransen är den dagliga verksamheten i poolelevatorerna mycket stor. Poolelevatorer vid Plenty t. ex. handlade på en dag 12,007 bushels och en annan dag 13,862. Under perioden 17 till 23 sept. hand- lades 55,099 bushels på denna plats.
 Radiostationen CJBR tillhörande Saskatchewan veteopul, utsände här- om dagen det första programmet i en serie av 40 st. Ett tal av president A. J. McPhail var glanspunkten på program- met.

Nominationspapper för det årliga valet av veteopul delegater har nyligen utsått. Tiden för återvändandet är bestämt till den 5 nov. kl. 6 em. Valskedans avsågs sedan ögonblickligen för val på de nominerade kandida- terna och sista dagen för valet är be- stämmd till torsdagen den 3 dec.

Nya kontrakt försatta ännu att inkomma i stort antal till poolens huvud- kontor. Från den 1 till den 27 sept. mottog poole 948 kontrakt, vilket i medeltal pr. arbetsdag blir 43 kon- trakt.

Island knyter direkta diplomatiska för- bindelser med Sverige och Norge?

STORA PLANER TILL ALLTINGETS 1000-ARSFEST.

Imponerande och pittoresk folkfest på den urgamla tings- vallen — tältstad för tiotusenden. Kunglighet och representanter för hela Europa och U. S. A.

Hur fylliga och pålitliga de gamla islandska hävderna än i övrigt må vara, så råder det ett egen- domligt dunkel kring alltingets uppkomst och första begynnelse. Om båda delarna tvista alltinget de lärde. Man vet inte ens med säkerhet året för det första all- tingsets hållande. När dess tusen- årsminne firas på Thingvellir 1930 är man dock av allt att dö- ma på den säkra sidan — antagligen har alltinget redan nu fyllt sina 1000 år. Och om man än tvistar om arten av den rättsorganisa- tion, som redan före alltingets tillkomst uppstått på Island, och om de motiv som ledde till inrätt-andet av ett för hela landet ge- mensamt ting, så existerar ingen strid mellan vare sig lekt eller lärdr om innebörden för komman- de tider av detta nordmannating, till vilket Ulfjotur hämtade lag i Norge och till vilket hans foster- broder Grimur Geitiskor utpekade plats på slätten mellan de stolta klyftbildningarna på det dåvan- dande Ölfusvatns norra strand.
 Mer Islands allting föddes den aristokratiska islandska fristaten, i vars hägn den sagodiktning blomstrade, vilken för alla nord- ska folk vittnar om den storvulen- het som en gång var deras. Och även sedan Sturungatidens släkt- fejder fört Island in under Norge-ns krona, fortlevde alltinget som det synliga uttrycket för ett Is- land trots allt var ett fristående samfund vid sidan av Nordens övriga, islänningarna trots allt en nation. Ännu under det danska handel-monopolets plågtider fort- levde det gamla frihofsparlamentet som en påminnelse om förgå- ngen storhet och som en sporre. Och när slutligen enväldet vid det förra seklets ingång lade med den arevörldiga församlingen, hade re- dan inom Islands folk den nation- ella väckelse börjat, som efter- blott en generation ledde till all- tingsets återuppväckande i nya former och som slutligen, för knappt mer än tio år sedan, lett till återuppståndet av den forna fristatens fulla oberoende.

En islänningarnas egen fest — främlingar välkomna om de ta landets sed.
 Det är Islands återvunna obero- ende, som för islänningarna gör festen 1930 till ett verkligt jubile- um. När Island 1874 firade tusen- årsminnet av landnamnet, började det på allvar ljusna i skyn — det nya alltinget förvandlades då från en petitionerande till en lagstif- tande församling genom den för- fattning, som Christian IX, mött av folkets jubel, gav landet. Nu är skyn, såvitt en främling kan döma, fri från moln... När Island den 26 juni nästa år, på alltingets gamla begynnelse, tar emot Christian X ute på Thingvellir, så hyllar det honom endast som sin egen och alls icke såsom Dan- marks konung.

Tusenårsfesten på Thingvel- lir kommer att helt och hållet bära prägeln av att vara en islänning- arnas egen fest, framhåller den islandiska skolstyrelsens chef, all- tingsmannen Asgeir Asgeirsson, vilken är festkommitténs sekre- tär. Oss har det icke legat på hjärtat att anordna en turistat- traktion. För oss är alltingsmin- net heligt och om vi äro våra kraf- ter och små medel på att ställa till en folkfest, som även har en del ganska världsliga drag, så är det därför, att alltinget genom- sekten varje år samlade islänning- arna till en verkligt folkfest på Thingvellir, där enkla förlustelser och muntert umgänge ägde rum i skydd av tingsfriden. Det är till islänningar hemma och i Ameri- ka — mer än 10,000 islänningar leva där — som vår inbjudan

främst har riktats, och vi räknar med att våra landsmän nu som för skola nöjas med att äta mat- säck och söka hägn under tälttak, så länge de stanna på Thingvel- lir. Vilja även främlingar komma i stora skaror — såsom det tyckes arta sig — så äro vi smick- rade och glada. Men de få finna sig i våra primitiva anordningar. Endast för de officiellt inbjudna kunna vi utlova särskilda anstäl- ter.

De inbjudna gästernas tal är icke heller ringa. Främst kommer kung Christian med drottningen och prinsarna. Vi vänta ombud för en hel rad parlament. Vi ha inbjudit representanter för alla germanska stater, alltså för Hol- land, Tyskland, England och För- enata staterna ikaväl som för de nordiska länderna. Vi ha också in- bjudit ombud från de romanska staterna, till vilka vi sälja vår klippfisk — spanjorerna ha redan helt diplomatiskt svarat att de skola infinna sig, om de nästa sommar äro ett verkligt parla- ment. Starkast blir, såsom sig bör, representationen från Norden — tack vare det nordiska internparla- mentariska mötet, som 1930 för- lägges till Island. Och bland de nordiska representanterna komma även att synas ombud från Färö- arnas lagting.

Amerikanska kongress- representanter komma med en staty av Leif Eriksson.
 Festens officiella del kommer att koncentreras till den 26 juni. Därefter följer två dagars folk- fest. Den 26 på morgonen hålla prästmän, festgudstjänst i det fria — det sker där Allmannasjäs klyfta vidgar sig omedelbart norr om Oxaras förs, vars brus kommer att ackompanjera sången. Huvud- aktören blir dock alltingets sam- manträde i klyftan inför kung Christian och de inbjudna samt i närvaro av allt folket på en plats i Allmannasjäs, som valts mera av praktiska och estetiska hänsyn än därför att man skulle vara övertygad om att det ursprungliga lagberget låg just där. Vid detta högtidsammansamling i det fria kommer efter ett festal av all- tingsets ordförande och frambring- ande av lyckönskningar från de utlän- dska representanternas sida att fat- tas några för stunden lämpade, men ännu icke avtalade beslut. Kanse komma de amerikanska kongressmännen att vid denna tid- punkt överlämna den staty över Amerikas islandiska upptäckare Leif Eriksson, varom beslut redan föreligger. Vid någon tidpunkt skall även Islands statsminister hålla ett festal.

Så glider det hela över i folk- fest med sång av massköror samlade från hela landet, med tävling- ar i glima — Islands nationella brottning — uppvisning i gym- nastik och en del andra förstrel- ser. De följande två dagarna fortgår det på samma sätt. Men då blir höjdpunkten ett tvettve- gångs upprepat fingerat sam- manträde med det ursprungliga alltinget. Det blir en alltingspro- cession i de gamla historiska dräkterna, anordnad av en av våra främsta skådespelare, och all- tingsrådet kommer att förklaras av allsherjargöden. Och, så skola hembygdsmöten, hållas på olika platser på Thingvellir för Island- alla syssel, så att Islandsameri- kaner och alla andra kringflyt- tningar bli i tillfälle att träffa sina söner, vilket eljest torde bli vänsk- ligt i det stora vämlit.

Intråde i N.F. och skil- jedomstraktatet med Norden jubileums- fest?
 Så långt Asgeir Asgeirsson. Hans blygsamhet eller planernas

Ett sommarminne.

Herrar C.H. Nilson och H.P.A. Hermanson i broderlig förening efter sommarns "storfiske".

Svensk på 9 000 mila-färd.

Charles Karqvist känd motorcyklist från Stockholm firar årets Harley Davidson.

Charles Karqvist, motorcyklisten, fört s. k. "firmaakare" för Wiklunds i Stockholm, befinner sig f. n. på en 9000-milafärd genom västra Canada och Förenta Staterna. Han är utsänd av Brown and Winter i Winnipeg, representanter för Harley-Davidson Motor Co., och hans tripp är avsedd att vara ett tillförlitlighetsprov för detta motorcykelmärke.

Färden sker i dryga dagstapper med kontroll på start- och avgångs- tid och på bensinförbrukning o. d. Att det ej är någon lustresa förstas av att de tre första dagstapperna voro så pass dryga som Winnipeg - Regina - Calgary - Vancouver. Bara att taga sig över "the Rockies" torde vara ett tivelaktigt nöje i höstbruket.
 Några meddelanden ha naturligtvis ej stätt att finna i dagspressen, då den unge mannen dels är svensk dels ej spe- lare på golf, men vi lyckades i tisdags få reda på att han passerat Minneapolis i bästa kondition och att resultatet av färden hittills varit mycket gott.

omogenhet tillåt honom icke att dröja vid de stora beslut, som det islandiska alltinget skall fatta vid sitt tusenårsmöte. Redan nu äro emellertid förberedelserna för denna beslut i full gång i politiska kretsar.
 Alltingets föredragningslista kommer säkerligen att upptaga äm- nen rent politiska — utrikespoliti- ska — ärenden av ur islandsk synpunkt stor räckvidd. Måhända kommer det efterlängjade beslutet att fattas om det oberoende Is- lands inträde i Nationernas för- band.

Ja, önskingarna gå t. o. m. än- nu längre. Vid utgången av den nuvarande förbundstraktaten med Danmark 1941 kan Island, om det så önskar, överta värden av sin egen utrikesrepresentation. Intet tvivel kan råda om att den island- ska opinionen i. n. eftertraktar en sådan ordning. Men redan nästa år vill man taga ett första steg, om man kan uppnå Danmarks medgivande "i all slemlighet". Det skulle i så fall ske därigenom att Island i samband med 1000-års- jubileet anknyter direkta diploma- tiska förbindelser åtminstone med Sverige och Norge genom att även i Stockholm och Oslo akkreditera sin diplomatiska representant i Köpenhamn.

För en främling kan gesten synas bagatellartad. För en dansk eller för andra kan i varje fall brådskan förfalla en smula o- motiverad. Men för Island är det ändock en stor fråga. Och vilken åsikt man än har får det planera- de beslutet ett otvetydigt uttryck för islandisarnas samfälliga öns- kan att, hur lösligt de statliga för- bindelserna med Danmark än för- framtiden må bestå, dock för- all framtid hålla samman med Norden, alltså med Danmark li- kavel som med Sverige och Norge.
 Så långt Asgeir Asgeirsson. Hans blygsamhet eller planernas

Vänskap med de tyska fångarna.
 Av dessa 800 fångar, tillsammans med vilka jag tillbrachte nära en hel månad, kommo ungefär 600 från fär- tigt, som såvts eller tagits av britter- na, omkring 200 voro tyska arbetare, som knipt hade överträtt i Canada, och omkring 100 voro officerare och civila fångar av borgarklassen.
 Mina tyska fångkamrater visade det härligaste intresse för oss, så snart de fick veta, att vi voro insparade av politiska skäl, men samma faktum kom officerarna och underofficerna vid flottan, som voro skilda från oss med

Trotski berättar om vistelsen i Canada i det tyska fånglägret.

Trotski far och son i slagsmål med brittisk flotpolis vid arresteringen.

En månads ihärdig röd propaganda bland de fångna tyskarna i lägret.

(Forts. från föreg. nr.)

Först nästa morgon gav lägrets be- fälhavare, överste Morris, till svar på våra uppreade protester officiell upp- lysning om anledningen till vårt klar- hållande. "Ni utgör ett hot mot den nuvarande ryska regeringen." När vi påpekade, att representanterna för regeringen i New York hade gett oss pass för återresa till Ryssland och att ryska regeringen verkligen själv borde få avgöra, vilka bland sina med- borgare den ansåg farliga eller icke önskvärda, tillade överste Morris: "Ni utgör ett hot mot de allierade i allmän- het." Han visade inte skriftligt doku- ment med befallning om vårt kvarhå- llande, men anmärkte, att eftersom vi förvånade över vad som hänt: oss, penbarliga skäl, skulle vi inte nu vara för överste Morris' utkommande existerade inte revolutionen. Vi för- sökte tala om för honom, att de tarmi- nistrar, som hade drivit oss i landsflykt, själva i detta ögonblick voro i fångelse, såvida de inte verkigen i sin ordning ly- ckats komma över gränsen. Men allt detta var för komplicerat för översten, som hade gjort sin karriär i de brittiska kolonierna och i kamp med boerna. Han ansåg, att jag brast i re- spekt i mina svar till honom och nym- lade de bakom min rygg: "Om ni hade fallit i händerna på mig på sydafrikanska kusterna..." Det var ett av hans favorit- uttryck.

Fast i min hustru inte varit någon politisk flykt, utan hade lämnat Ryss- land med ett pass i laga form, blev hon också arresterad, tillsammans med våra två pojkar, 11 och 8 år gamla. När jag säger, att dessa barn blevo arresterade, så använder jag detta ord med ett visst vilja. Myndigheterna försökte först skilja gossarna från deras mor och placera dem på ett barnhem. Min hustru svarade, att hon inte skul- le tillåta, att hennes barn togs ifrån henne.

Till följd av hennes energiska pro- test blevo hon och gossarna tillsam- mans inhyста hos en engelsk-rysk po- litiscent, som var så ängslig för event- uellt "illegal" korrespondens, att inte ens barnen utan sin mors sällskap fingo lov att gå ut på gatan utan be- vaktning.

Först elva dagar senare fingo min hustru och barnen tillåtelse att bege sig till ett hotell med skyddighet att dagligen inställa sig hos polisen.
 Koncentrationslägret vid Amherst var förlagt till ett gammalt järnbru- ousigtigt smutsigt och förfallet, som hade sekvestrerats från sin forna tyske ägare.

Sovplatserna voro ordnade i tre rader över varandra, vardera två platser bred, på ömse sidor av rummet. Om- kring 800 personer fingo leva i dessa förhållanden. Man kan föreställa sig atmosfären i detta "sovrum" om nat- ten. Männen knuffades med varandra i de trånga passagererna. En del so- lade de kort eller schack. Många ätkade konst och hantverk med stor skick- lighet, och bland mina tillhörigheter hemma i Moskva fannas följande saker, gjorda av fångarna i Amherst.
 Fem av fångarna hade trots hjälte- modiga ansträngningar att hålla sig uppe fysiskt och psykiskt blivit sinne- rubbade. Vi fingo sova och äta i samma rum som dessa sjuklingar.

Vänskap med de tyska fångarna.
 Av dessa 800 fångar, tillsammans med vilka jag tillbrachte nära en hel månad, kommo ungefär 600 från fär- tigt, som såvts eller tagits av britter- na, omkring 200 voro tyska arbetare, som knipt hade överträtt i Canada, och omkring 100 voro officerare och civila fångar av borgarklassen.
 Mina tyska fångkamrater visade det härligaste intresse för oss, så snart de fick veta, att vi voro insparade av politiska skäl, men samma faktum kom officerarna och underofficerna vid flottan, som voro skilda från oss med

ett stängsel, att betrakta oss som fin- der.
 Menige man omgävo oss med en krets av sympati. Denna månad var läge- i hög grad ett ständigt massmöte. Jag berättade för fångarna om ryska re- volutionen, om Liebknecht, Lenin, an- ledningarna till Andra internationa- lens upplösning och om de olika socialistiska grupperna.
 Förutom de offentliga talen före- kommo ständiga diskussioner i smärre grupper. Vår vänskap blev varmare för var dag. Matroserna gjorde allt de kunde för att göra vårt liv angenämare och jag fick strida hårt för att få göra min del av dagens mödor.
 Förhållandet mellan den demo- kratiske massan och officerarna — en del av dessa förde även i fångelset ett slags diarium över människans uppförande! — var förtänt. De tyska officerarna rapporterade mig slutligen till överste Morris som antipatriotisk propagandist. Den brittiske lägerbefälhavaren anlot sig ögonblickligen till de hohenzollern- ska patrioterna och förbjöd mig att hål- la flera tal.
 Detta inträffade emellertid mycket nära slutet av vår vistelse, och den enda effekten av det var att de tyska matro- serna och soldaterna blevo ännu hjärt- ligare mot mig.
 Deras svar på överstens förbud var en skriftlig protest med 530 underskrif- ter. Denna folkomröstning var för mig en god kompensation för alla veder- möderna under min fångenskap i Am- herst.
 Under hela min vistelse i lägret vä- rade myndigheterna i Halifax oss en- vist rätten att kommunicera med de ry- ska myndigheterna. Vi ville protesteras hos Lloyd George själv genom tele- gram, men även detta telegram hejda- des. Jag måste än en gång uppropa, att tsarens gendärmer aldrig handla- de så godtyckligt. När jag bad om tillstånd att få råka min hustru, upp- ställde man det villkoret, att jag inte fick lämna henne något meddelande till ryska konsuln. Helt ännu att gå in på detta villkor avstod jag från att träffa min hustru. Konsuln hade naturligtvis inte brattom att komma till vår hjälp. Han väntade på instruktioner — och instruktionerna kommo tydligen inte.

Bevakningar mot Miljukov.
 Jag måste säga, att det hemliga ma- skineriet med vår arrestering och ännu mer vår frigivning alltid har varit och ännu är ett mysterium för mig.
 Tydligen måste brittiska regeringen ha satt upp mig på sin svarta lista medan jag ännu var i Frankrike. Den gavs tsarregeringen all möjlig hjälp för att få mig ut ur Europa.
 Mina äventyr i Europa, kanhända tillsammans med rapporter om min verksamhet i New York, måste ha lämnat brittiska myndigheter i min arre- stering i Halifax.
 När den ryska revolutionära pressen erfor arresteringen och protesterade mot den, utfärdade brittiska ambassaden en förklaring, vari det hette, att de arresterade ryssarne resté med understöd från tyska regeringen i syfte att stö- ta den provisoriska ryska regeringen.
 Provisoriska regeringens andel i af- fären är ännu mindre klar. Det är sä- kert, att Miljukov, som då var utrikes- minister, helt och hållet var för att jag skulle arresteras. Men han hade so- gitt äna sidan och nödvändigheten att upprätthålla en koalition med social- patrioterna å den andra och måste där- för uppträda försiktigt.
 Sir George Buchanan, brittiske am- bassadören, framställer i sina memoar- rer så: "Trotski och de andra kvarhållas i Halifax i avvaktan på provisoriska regeringens beslut."
 Buchanan hade omedelbart under- rättat Miljukov. Redan den 8. april upper Buchanan, bad Miljukov de brittiska myndigheterna att frige mig, men han återtog denna anmälan två da- gar senare.
 Forts. å sid. 3.

Dahl Steamship Agency
 Adress: Skandinaviska ångbåtsagentur
 C. Dahl, Umeå
 NORSKA AMERIKANLINJEN,
 SCANDINAVIAN AMERICAN LINE
 SVENSKA AMERIKANLINJEN,
 och andra linjer.
 För snabbaste expedition bestik el- ter tillkrävs.
Dahl Steamship Agency
 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Den runt

Lloyd George återställd från sjukdom.

Hon. David Lloyd George återvände i söndags till London från ett möte i Nottingham och förklarade sig vara fullkornigt återställd från sin sjukdom.

Regeri i affär i Totnes.

Nyheten sprängde tjuvar en av de stora butikerna till en av de största butikerna i en affär i Totnes. De togo därvid varor till ett värde av över \$2,000.

Fruktansvärld storm över England och Irland.

En fruktansvärd storm har nyligen rasat över de Brittiska öarna, anställande stor förödelse. Irland var mest utsatt. Många städer broar ha spolats i väg och en del städer äro översvämmade av de väldiga stormvägarna.

571 km. i timmen.

Flyvofficeren Orlebar satte vid hastighetsflygning i London nytt världsrekord med 571,5 km. i timmen. Flyg- löjtnant Staithforth uppnådde en hastig- het av 540,9 km. i timmen.

Orlebar tillryggalade den uppmissa tekkilometersträcka från fyra gånger. De officiella hastigheterna voro: första gången 593,5 km. tim. andra gången 555,7 km. tim. tredje gången 588,2 km. tim. och fjärde gången 553,1 km. tim.

Mussolini vill tillägga Italien.

Nyligen har en engelsk journalist haft en intervju med Mussolini, som verkar synnerigen uppseendeväckande. I intervjun meddelar nämligen D. duce, att han ämnar taga ett steg av största ekonomiska betydelse för Italien. Han har planer på att förvandla Italien till ett veteodlande land, så att det bli i stånd att livnära sig själv. På grund härav planerar han att minska vinok- sumentionen så mycket som möjligt, om det inte blir möjligt, att fullkomligt bromsa densamma.
 — Jag har under fem år stängt in- te mindre än 27000 utskänkningsstäl- len. Ge mig tid och jag skall stänga dem alla, förklarade diktatorn.

Den oerhörda orol, som användes för vinnning i Italien, fortsätter han, kan mycket bättre utnyttjas, om man odlar vete på den. Om dessa områden användas för veteodling, skall Italien bli oberoende av världsmarknaden och för detta mål ämnar han sätta in hela sitt stora inflytande.

Hur jorden runt rekordet förbättrats.

"Graf Zeppelin's" världsomflygning har föranlett en engelsk tidning att göra en intressant sammantällning av föregående rekord. Det första som omnämnes är ett försök som kapten W. D. Seymour gjorde 1876 att så myc- ket som möjligt närma sig Mr. Phileas Foges imaginära rekord på 80 dagar. Färden tog emellertid nära 50 procent längre tid, nämligen 117 dagar. Något mer än ett decennium senare lyckade en kvinna, Miss Nelly Bly, slå Mr. Foges rekord att utföra en resa jorden runt på 72 dagar, 6 timmar, 11 mi- nuter och 14 sekunder. Åren 1890, 1901, 1903, 1907 och 1911 sänkte herr Train, Fitz Morris, Frederick Burnley, Campbell och Jäger-Schmidt tiden till resp. 67, 60, 54, 40 och 39 dagar. I de båda senaste fallen till- kommo emellertid 19 timmar. Två år senare, 1913, slogs rekordet med en restid på 35 dagar och 21 timmar av J. H. Mears, vid vilket tillfälle flygning för första gången anlätades, ehuru på en mycket kort sträcka, nämligen endast tvärs över Puget Sound — på Nordamerikas östkust. Så kom världs- rekordet hindrande i vägen, och först 1926 slogs ett nytt rekord av E. C. Evans och L. O. Wells med 28 dagar och 14 timmar. Med anläntande av aeroplan i världens omfattning nedbringa- de J. H. Mears 15 år efter sin första världsomflygning rekordet till 23 dagar och 45 timmar. Under denna resa användes aeroplan under sammanlagt åtta dag- ar. Den nya fullbordade expeditionen slog detta rekord med två dagar, 7 timmar och 32 minuter. Ett icke emellertid följde när en halvtimmes flygning i 23 dagar, 23 timmar och 33 minuter till själva färden, enligt de siffror, som ang- föras i sista kalla.